

**UCHWAŁA NR XXXIX/332/2013
RADY MIASTA BOLESŁAWIEC**

z dnia 5 czerwca 2013 r.

**w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr XXX/227/2012 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 28 listopada 2012 r.
w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu
zlokalizowanego w obrębie ulic: Dolne Młyny – Jezierskiego – Wróblewskiego w Bolesławcu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz.594 j.t.) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2012.270; zm.: Dz.U. z r.2012, poz.1101 i 1529)

Rada Miasta u c h w a ł a, co następuje:

§ 1. 1. Rada Miasta Bolesławiec wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu odpowiedź na skargę Wojewody Dolnośląskiego - organu nadzoru - na uchwałę nr XXX/227/2012 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zlokalizowanego w obrębie ulic: Dolne Młyny – Jezierskiego – Wróblewskiego w Bolesławcu , z wnioskiem o oddalenie skargi.

2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust.1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Bolesławiec, zobowiązując go do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

§ 3. Udziela się pełnomocnictwa procesowego Prezydentowi Miasta Bolesławiec do reprezentowania Rady Miasta Bolesławiec w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z możliwością udzielania dalszych pełnomocnictw. sc/sc

Przewodniczący Rady Miasta

Józef Pokładek

Bolesławiec, 5 czerwca 2013 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu
ul. Św. Mikołaja 78/79
50-126 Wrocław**

**Skarżący: Wojewoda Dolnośląski, Plac Powstańców Warszawy 1, 50-951
Wrocław**

Organ: Rada Miasta Bolesławiec, Rynek 41, 59-700 Bolesławiec

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2012 r, poz. 270) Rada Miasta Bolesławiec przekazuje skargę na uchwałę Rady z dnia 28 listopada 2012 r. nr XXX/227/2012 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zlokalizowanego w obrębie ulic: Dolne Młyny – Jezierskiego – Wróblewskiego w Bolesławcu i wnosi o:

1. oddalenie skargi.
2. zasądzenie od skarżącego kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miasta Bolesławiec z dnia 28 listopada 2012 r. nr XXX/227/2012 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zlokalizowanego w obrębie ulic: Dolne Młyny – Jezierskiego – Wróblewskiego w Bolesławcu została w ustawowym terminie przedłożona Wojewodzie Dolnośląskiemu celem ewentualnego podjęcia działań nadzorczych w trybie art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Wojewoda nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień nadzorczych, zamiast tego w dniu 13 maja 2013 r. wystąpił ze skargą na uchwałę Rady do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

Skarżący zarzuca zaskarżonej uchwale naruszenie art. 28 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 1 i art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r. poz. 647 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej ustawą. Twierdzi, iż zaskarżona uchwała podjęta została w sposób nie dający się pogodzić z ustaleniami *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Bolesławiec*. Stawiając taki zarzut Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności § 9 cyt. Uchwały Rady Miasta Bolesławiec oraz załącznika nr 1 w zakresie terenu I-ZP1 i I-ZP2.

Skarga jest w ocenie Rady Miasta Bolesławiec niezasadna i powinna zostać oddalona.

Do sporządzenia *Miejscowego planu zagospodarowania terenu zlokalizowanego w obrębie*

ulic: Dolne Młyny – Jezierskiego – Wróblewskiego w Bolesławcu Rada Miasta Bolesławiec przystąpiła uchwałą Nr LIX/479/10 z dnia 29 września 2010 r. Plan został przyjęty uchwałą Nr VII/39/11 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 30 marca 2011 r. i opublikowany w Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2011 r. Nr 108 poz.1720. W związku z wniesieniem przez Wojewodę Dolnośląskiego skargi na uchwałę Rady Miasta Bolesławiec (NK-N.4131.311.2011.MW2 z dnia 18 maja 2011 r.), Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, wyrokiem Nr Sygn. akt II SA/Wr 448/11 (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2012 r. Nr 687), stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały, równocześnie stwierdzając, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu.

Zaskarżona uchwała naruszyła:

- 1) przepisy art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm. – dalej zwanej „ustawą opizp”) w związku z § 4 pkt 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. *w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587, z późn. zm), w związku z zawartym w planie zapisem mówiącym o tym, że w granicach obszaru objętego planem nie występują obszary wymagające określenia szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości;
- 2) przepisy art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami* (Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651, z późn. zm.), w związku z zawartym w planie zapisem zawierającym ustalenie parametrów uzyskiwanych w wyniku podziału działek budowlanych;
- 3) przepisy art. 32 i art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.) , w związku z zawartym w planie zapisem mówiącym o obowiązku powiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków oraz określającym, kto będzie sprawował nadzór archeologiczny oraz prowadził ratownicze badania archeologiczne.

Zgodnie z treścią wyroku WSA, przystąpiono niezwłocznie do usunięcia wskazanych naruszeń prawa w obrębie uchwały.

W przeprowadzonym postępowaniu nadzorczym przeprowadzonym w roku 2011 organ nadzoru nie dopatrzył się naruszenia przez uchwałę prawa w zakresie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze *Studium*. Takiej sprzeczności nie dopatrzył się w swoim postępowaniu również Sąd Administracyjny.

Weryfikacja ustaleń planu miała na celu jedynie wyeliminowanie wskazanych wad prawnych.

Projekt Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zlokalizowanego w obrębie ulic: Dolne Młyny – Jezierskiego – Wróblewskiego w Bolesławcu został ponownie poddany (w niezbędnym zakresie) czynnościom, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 647, 951), to jest uzgodnieniom oraz wyłożeniu do publicznego wglądu.

Stwierdzenie przez Radę Miasta Bolesławiec zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze *Studium* nastąpiło w trybie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (w brzmieniu przed wejściem zmian do tejże ustawy, t.j. przed 21 października 2010 r.).

W ocenie Rady Miasta Bolesławiec ustalenia planu miejscowego są zgodne z ustaleniami *Studium*. Takie przekonanie zbudowano w oparciu o analizę sposobów przeznaczenia terenów:

- oznaczonego w planie w planie symbolem **I-ZP1** (w *Studium* teren oznaczony symbolem **MWs**);
- oznaczonego w planie w planie symbolem **I-ZP2** (w *Studium* teren oznaczono symbolem **U**);

W *Studium* zdefiniowano przeznaczenie terenu oznaczone w *Studium* symbolem **U** (usługi) w sposób następujący: „usługi, przez co rozumie się teren, na którym zlokalizowano obiekty i urządzenia przeznaczone do sprzedaży towarów i świadczenia usług, o powierzchni sprzedaży nie przekraczającej 2000 m², wraz z urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią”, „zabudowa wielorodzinna”, przez co rozumie się teren, na którym zlokalizowano budynek wielorodzinny (w rozumieniu przepisów odrębnych) lub zespół takich budynków, wraz z urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią”.

Jak przedstawiono powyżej, tereny zieleni zawierają się w definicji przyjętej w *Studium* dla terenów usług oraz zabudowy wielorodzinnej. Plan miejscowy uszczegółowił dyspozycje przestrzenne *Studium*, rozgraniczając tereny, na których zlokalizowano zabudowę o charakterze mieszkaniowym jednorodzinnym wielorodzinnym (tereny **I-MWn** oraz **I-MWs**), usługowym (tereny **I-U-1** oraz **I-U2**), garażowym (tereny obsługi komunikacji **I-KS1** oraz **I-KS2**), a także tereny zieleni urządzonej (**I-ZP1** oraz **I-ZP2**) i komunikacji (ulice **I-KDZ** oraz **I-KDD**). Tereny **I-ZP1** oraz **I-ZP2** są istniejącymi terenami zielonymi, towarzyszącymi zabudowie zlokalizowanej w rejonie ulicy Jezierskiego. Ich wydzielenie ma za zadanie utrwalenie aktualnego sposobu zagospodarowania tych terenów, a jednocześnie ochronę powierzchni aktywnie biologicznych przed dalszą ekspansją zabudowy.

Biorąc pod uwagę stopień generalizacji informacji zawartych w *Studium* (opracowywanym w skali 1:10 000), logiczną konsekwencją sporządzenia planu miejscowego w skali 1:1000 jest konieczność doprecyzowania dyspozycji przestrzennych dla poszczególnych terenów (w granicach dopuszczonych w *Studium*). Przeznaczenie poszczególnych terenów, wydzielonych na rysunku planu, odpowiada przeznaczeniu terenu określonego w *Studium*.

Zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Art. 20 ust. 1 ustawy stanowi zakaz podejmowania rozstrzygnięć w planie miejscowym, które naruszają ustalenia studium. Zważyć należy jednak, że studium określa pewne kierunki rozwojowe, założenia o znacznym stopniu ogólności. Niedopuszczalna sprzeczność musi zatem dotyczyć istoty kierunku przyjętego w studium. Odstępstwo nieistotne, pozorne albo sformułowania precyzujące założenia studium albo w ogóle nie naruszają ustaleń studium, albo nie wywołują skutku nieważności zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy. W związku z powyższym należy przytoczyć wyrok NSA z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie II OSK853/2012, w którym Naczelny Sąd Administracyjny wyjaśnia: „Studium jest z założenia aktem elastycznym, pozwalającym na maksymalne uwzględnienie warunków i potrzeb lokalnych przy tworzeniu regulacji planów miejscowych. Jedną z podstawowych zasad obowiązujących przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest związanie organów gminy ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). W ustaleniach studium organy gminy kształtują politykę przestrzenną w sposób ogólny. W studium określa się w szczególności: kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów (art. 10 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy), kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy (pkt 2), obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk (pkt 3).

W studium dokonuje się zatem kwalifikacji poszczególnych obszarów gminy i ich przeznaczenia, i - co istotne - bezwzględnie wiąże organy gminy przy sporządzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Określone obszary gminy mogą być zatem przeznaczone w planie miejscowym pod zabudowę danego rodzaju, jeśli wcześniej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmina wskaże te obszary jako przewidziane pod taką zabudowę. Zakres i sposób tego związania uzależniony jest od ustaleń zawartych w studium, a mianowicie od zakresu i szczegółowości ustaleń w części tekstowej studium, a także stopnia powiązania części tekstowej z częścią graficzną. Prawidłowa wykładnia przepisu art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oznacza zatem konieczność badania, czy w konkretnej sprawie mamy do czynienia z „innym” przeznaczeniem terenu w rozumieniu podobne, pokrewne, zbliżone do ustalonego w studium, co w określonych przypadkach mogłoby uzasadniać przyjęcie tezy o nieistotnym naruszeniu prawa, czy też z przeznaczeniem terenu w planie miejscowym całkowicie odmiennym od przyjętego w studium (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 9 kwietnia 2008 r. II OSK 32/2008, II OSK 33/2008, II OSK 34/2008; z dnia 26 maja 2011 r. II OSK 412/2011; z dnia 31 maja 2010 r. II OSK 575/2010)”.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy *Studium* sporządzane jest w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego. W przekonaniu Rady Miasta Bolesławiec ustalenia planu miejscowego **odpowiadają przyjętym przez Gminę Miejską Bolesławiec kierunkom polityki przestrzennej na obszarze miasta**. W tym zakresie Rada Miasta Bolesławiec nie dopatrzyła się naruszenia art. 9 ust. 1 ustawy i dlatego wnosi o oddalenie skargi.

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski - organ nadzoru - zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego uchwałę nr XXX/227/2012 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zlokalizowanego w obrębie ulic: Dolne Młyny – Jezierskiego – Wróblewskiego w Bolesławcu. Zgodnie z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Organ ten przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

Z uwagi na powyższe konieczne jest podjęcie niniejszej uchwały.

Przewodniczący Rady Miasta

Józef Pokładek